

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 5 GRUDNIA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

z Wilna, dnia 4 Grudnia.

Imperatorski Uniwersytet Wileński do publicznej wiadomości podaje, iż chcąc zakład Szkoły Weterynarnej, przy Uniwersytecie zaprowadzonej, tyle przynajmniej, ile stan tego dzisiejszy dozwala, zbliżyć do powszechnego dla mieszkańców krajowych użytku i wygody, postanowił otworzyć przy nim Szkołę praktycznej Weterynaryi, w której Weterynarz *Seitz*, pod zwierzchnim dozorem Professora i Kaw. *Bojanusa*, uczyć będzie: 1) kucia koni; 2) leczenia chorób nóg końskich, iako między wszystkimi najpospolitszych; 3) Tenże przyjmować będzie do leczenia wszelkie konie chore, i razem wprawiać swych Uczniów, sposobem całkiem praktycznym, do leczenia wszelkich chorób końskich, oraz robienia nayistotniejszych do tego operacyi. Ponieważ zaś, ani na koszt w leczeniu bydła, ani na bezpłatne utrzymywanie Uczniów, nie ma w Uniwersytecie żadnego funduszu; przeto dla chcących korzystać z otwierającej się wyższej Szkoły, podają się następujące do wypełnienia warunki: 1) Można w każdym czasie przysyłać do Weterynarza *Seitz*, na placu Spaskiej niegdyś Cerkwi mieszkającego, chore konie i inne bydła do leczenia; lecz razem trzeba się z nim umówić względem wynagrodzenia mu kosztu na ich karm i lekarstwa potrzebnego. 2) Chcący się uczyć praktycznej Weterynaryi, powinni mieć zabezpieczone dla siebie wszelkie opatrzenie i mieszkanie w mieście. 3) Mają się zapisać w liczbę uczniów Weterynaryi u Professora i Kaw. *Bojanusa*. 4) Jeśliby byli czymś poddanymi, złożyć winni świadectwo swego Pana, w którym ma być wyrażone jego zezwolenie, lub żądanie, aby brali naukę w Szkole praktycznej Weterynaryi, i wskazana osoba w mieście tutejszem zamieszkała, do której się oni adressują, i któraby mając bliższy nad nimi dozór, we wszelkiem zdarzeniu wiadomość o nich dawać mogła. 5) Uczniowie tej szkoły obowiązani będą uczyć się najmniej 5 lata, i dla większej na to pewności, każdy z nich przy wejściu złoży rubli srebr. 25, a to na utrzymanie narzędzi, oraz innych rzeczy, które w początkach nauki zepsuć, albo nadweńczyć mogą. Pieniądze te będą im nazad zwrócone, po ukończeniu lat trzech nauki; lecz tacy, którzyby wcześniej, to jest: przed upłynieniem lat trzech, Szkołę opuścili, nazawsze je utracą. Wolni są iednak od składania tej opłaty uczniowie, którzyby przy wejściu do szkoły umieli już kuc, a tém samym czynili nadzieję, że narzędzi i innych ku temu używanych rzeczy nie popsują. 6) Przyięci do Szkoły Weterynaryi praktycznej uczniowie, obowiązani będą pod zarządzeniem Weterynarza *Seitz*, nabywać wprawy do kucia koni i leczenia chorych bydła tak w stajniach przy Szkole Weterynarnej utrzymywanych, iako i tych, któreby przyprowadzono tylko dla poradzenia lekarstwa, podkucia, lub innych operacyi. 7) Powinni co rok examen praktyczny odbyć. 8) Po trzech latach, gdy skończą naukę, i w praktycznym examinie okażą należytą zdatność i wprawę, otrzymają stosowne świadectwa.

Jan Znosko Sekretarz

St. Petersburg, dnia 21 listopada.

Zarządcaicy Ministerium wojennym, temi dniami pisał do Ministra Spraw Wewnętrznych, w następujących wyrazach: „Ministerium z Naywyższej woli mi powierzone, uczyniło rozporządzenie, względem dawania wszelkiej pomocy dla weteranów gwardyi, w czasie ich podróży do miejsc, które dla siebie na pobyt obrali. Z miłym ukontentowaniem dowiaduję się teraz, z listu pisanego do mnie, przez JW. Gubernatora Cywilnego kurskiego, iż obywatele miasta *Kurska*, zupełnie odpowiedzieli życzeniu mojemu, którego celem było stosowanie się do względów Nayiasniejszego Monarchy ku tym wojownikom, których mężstwo i waleczność na polu chwały kalectwem przyozdobione zostało, kiedy oni z taką gorliwością poświęcili swe życie za Monarchę i Ojczyznę. Uznałem za rzecz potrzebną przesłać przy niniejszym liście do JW. Pana kopią przysłanego do mnie, w załączeniu do listu JW. Gubernatora kurskiego, raportu od tamecznego Głowy miasta, z tém żądaniem, iżby przez gazetę *Poczty Północnej* podał do powszechnej wiadomości o nowo okazanych okazach wdzięczności prawdziwych obywateli, prawdziwych synów *Rossyi*, dla prawdziwych ich obrońców i t. d.

W raporcie Głowy miasta *Kurska* do JW. Gubernatora cywilnego, między innymi czytamy: „O załączeniu JW. Pana, aby dla mających przez miasto nasze przechodzić weteranów gwardyi, dawane były wygodne kwatery i opatrywane wszelkie potrzeby, uwiadomiłem kupców tutejszych, którzy na okazanie wdzięczności swojej, dla tych obrońców Ojczyzny, za poniesione przez nich trudy, w tak ciężkiej przeszłej wojnie, z największym ukontentowaniem postanowili: kiedy ci weterani przez *Kursk* przechodzić będą, wyznaczyć dla nich na mieszkanie dom towarzystwa kupieckiego; dać obiad; każdego opatrzyć na drogę pieniędzmi, podług uwagi na nieodbite potrzeby; nakoniec oświadczyć JW. Panu naypokorniejsze podziękowanie, za wskazaną dla zgromadzenia kupieckiego okoliczność, do okazania powinnej wdzięczności dla walecznych tych wojowników, i prawych Ojczyzny synów. Donoszę razem, iż uwiadomiłem Głowy wszystkich miast tutejszej Gubernii, tak o przechodzie przez nią weteranów gwardyi, iako też czynienia dla nich wszelkiej pomocy i gościnności.”

— Petersburgskie Towarzystwo Patriotyczne Dam, od Radcy Stanu *Jermakowskiego*, exekutora testamentu zesłego Radcy Stanu *Akimowa*, otrzymało bilet na złożony w banku Państwa kapitał 1,000 rubli, który na wieczne czasy podług woli testatora ma zostawać w banku na rzecz Towarzystwa; procenta zaś, mają się wypłacać za uczynioną odezwą od tegoż Towarzystwa. Z wdzięcznością przyjmując tę ofiarę, postanowiono w Towarzystwie, pomienione 1,000 rubli połączyć z kapitałem przeznaczonym, na utrzymanie domu wychowania trzydziestu córek, których oycowie utracili życie w obronie Ojczyzny, w pamiętnym dla *Rossyan* 1812 roku.

Cherson, dnia 25go października.

Po ogłoszeniu tu Naylaskawszego Manifestu, wydanego w dniu 30 sierpnia r. t., *P. Jakimowicz*, obywatel powiatu Chersońskiego, znajomy w okolicach

swoich, jako przykład życia i dobroczynności, mając wcale mierną majątność, zapłacił za włość swoją, ze trzynastu rodziny złożoną, podatku do skarbu 1,520 rubli i 32 beczek różnego zboża. W czasie czytania tego Manifestu Monarszego obywatel *Jakimowicz*, w głębi serca przenikniony wspaniałością Najjaśniejszego Pana, nie tylko włościanom dług ten darował, i za rok 1814 tam oświadczył opłacić wszystkie podatki; ale też pożyczone u niego przez skarbowych włościan 220 rubli i trzy beczki zboża, również darował; i nadto dla dwóch panien szlacheckiego urodzenia ofiarował po 500 rubli na posąg.

Georgiewsk., dnia 22go października.

Dnia 12go t. m. przybył tu z orszakiem swym Pełnomocny Poseł Perski, do Rossyjskiego iadący Dworu. Wojsko i obywatele przyzwoite dla jego dostojności czynili przyjęcie. Nazajutrz ze znakomitszymi urzędnikami orszaku swego, był zaproszony na obiad do JW, tutejszego Gubernatora Cywilnego: muzyka grała do stołu: spełniano zdrowie N. Cesarza Jmci naszego i Szacha Perskiego. U stołu Poseł najwięcej rozmawiał o interessach *Europy*, jako ten, który był niegdyś posłem w *Anglii*: mówi troche po angielsku i ma obszerną wiadomość o stanie *Europy*, a szczególniej z wielkiem jest uszanowaniem dla Europejskich urzędów. Dnia 15go wyjechał ztąd, w towarzystwie JW. Jenerał Maiora *Lisaniewiczza*, do *Konstantynogorska*, do tamtejszych ciepłych kąpiel, które tak się mu podobały, iż oświadczył powracając znowu tam wstąpić. W *Konstantynogorsku* przyjmowano go również z przyzwoitemi względami dla jego dostojności: Xiążę *Erystów* dał dla niego wielki obiad, podczas którego brzmiała muzyka, a gdy spełniano zdrowie N. Cesarza naszego i Szacha perskiego, dały się słyszeć wystrzały z dział. Z tej okoliczności zebrała się wielka liczba narodów horskich i mieszkańców tutejszych. Uważano, że Posłowi dosyć są znajome zwyczaje Europejskie, a przeciwnie dalekim jest od zbytków azjatyckich; iednakże orszak jego tak jest liczny, iż 150 koni na stacy zabiera. Dnia 20go udał się Poseł w dalszą drogę.

Nowy Czerkask dnia 31go października.

Zawczora przybył tu Poseł perski do Petersburga iadący, który jutro ma wyjechać w dalszą drogę.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Gazeta Ryska *Zuschauer* pod dniem 17 listopada z *Wiednia* donosi: „Powiadają, iż przed kilkoma dniami ostatecznie został rozstrzygniony los *Genuy*: kray ten ma być przyłączony do królestwa Sardyńskiego. — Niektórych polityków zastanawia wielkie poruszenie wojsk, które w różnych państwach widzieć się dają; rozumieją iednak, iż to się czyni bardziej dla utrzymania pokoju, niż dla jego zaburzenia. „

N I E M C Y

Gazeta Ryska z *Kroniki Kongressowéy*, która z listów pod dniem 10 listopada donosiła z *Wiednia*, wyjęła co następuje: „Miano się zgodzić na existencją królestwa saskiego; i jest podobieństwo, że nie Król terazniejszy, ale brat jego Xiążę *Antoni* rządy w niem obeymie. — Xiążęcy *Dóm Weymarski* zatrzymuje prawa sukcesyi. Podług innego listu pod d. 17 listopada pisanego: los *Saxonii* jest iednak ostatecznie rozstrzygniony. — Na zasadzie równegoż prawa może Xiążę *Prymas*, tak iak Król saski żądać powrotu swoich krajów i t. d. — W dalszym ciągu tenże list obwinia *Bawaryę*, iż za pomocą *Francyi* chce się zamienić w mocarstwo Europejskie, a od *Niemiec* się oderwać. — Wszystkie szkody *Hamburga*, które w czasie wojny poniosło to miasto, prócz zabranego banku, wynoszą 36,000,000 fr. — Rozumieją, iż *Hamburg* do *Hannowerskiej*, a *Lubeka* do *Pruskiej* dywizyi wojskowej należeć będą; Legia zaś hanzeatycka nie ma się utrzymywać. Inni mówią, że *Hannower* stanie się protektorem miast hanzeatyckich, przez co główny handel *Niemiec*

Północnych angielskiemu handlowi byłby uległym.

Od brzegów Menu dnia 20go listopada.

Z *Dwóch Mostów* (*Zweibrück*) pod dniem 6 t. m. donoszą: „Przybyło tu iednak kilku Oficerów Kommissyi do ustanowienia granic między *Niemcami* i *Francyą*. Nie długo też są spodziewani *Feldmarszałek Leytnant Vacquant* i *Jenerał dywizyi Guilmenau*, którym od *Austrii* i *Francyi* powierzony jest najwyższy kierunek tej rzeczy. „

Dnia 13go t. m., przechodziło przez *Wirzburg* ośm wozów sześciokonnnych, w których pod eskortą *Austryacką* prowadzono pieniądze z *Niderlandów*.

Hannover, dnia 21go listopada.

Wyszło tu następujące Ministeryalne ogłoszenie: „Wszystkie władze krajowe, które się do tąd mianowały *Królewsko-Angielskimi*, *Elektorsko-Brunswik-Luneburskimi*, stosownie do odezwy *Xiącia Jmci Regenta*, pod dniem 26 wydaney, mają się odtąd nazywać *Królewsko-Angielsko-Hannowerskimi*. „

Hamburg dnia 7go listopada.

Mówią tu rozmaicie o wypadkach podróży *Króla duńskiego* do *Wiednia*. Im więcej ztąd w *Danii* obiecywano dla siebie, tém bardziej zdaje się teraz w tej mierze odmieniać opinia. Zaczynają iednak powątpiewać nad tem: czy *Daniia* otrzyma wynagrodzenie za *Norwegią*; a przynajmniej, że wynagrodzenie to w *Europie* samy z wielkimi połączone jest trudnościami. — Handel tutejszy odbywa się dosyć powolnie ale korzystnie. A że nie widać w nim tak wielkiego ruchu iak dawniej, powstało mniemanie, iż się zatrzymał. W istocie iednak nie tak się rzecz ma. To tylko pewna, że teraz do handlu gotowizny potrzeba, dla tego wiele kupców niedość mających gotowego zapasu, z rozmysłem muszą brać się do niego. Gdy teraz wielka część handlu, który od lat 20 przez *Hamburg* był prowadzony, na starą wraca się drogę przez *Holandyę* i *Belgium*; przyjdzie do tego, iż dawniejszy handel, który do nienaturalnej wznosił się był wielkości, musi się zapewne zmniejszyć. Jednakże *Hamburg* będzie nadal ważnym miastem handlowym.

S Z W E C Y A

Sztokholm dnia 11 listopada.

Wczora przybyli tu *Półkownicy Reuterskiöld* i *Holst* z wiadomością, że *Seym Norweskki*, dnia 14 b. m. przez ogłoszenie *Króla Szwedzkiego*, *Królem Norweskim*, dopełnił ostatecznej formalności zjednoczenia dwóch *Królestw*. Wiadomość ta stolicy tutejszej obwieszczoną została, przez 128 wystrzałów działowych. Wieczorem miasto było oświetlone. (Xiążę następcę tronu, przychylając się do urzędowego zaproszenia przez *Stany Norweskkie*, odprawił iednak wjazd uroczysty do *Chrystyanii*.) W *Diecezyi Bergeńskiéy*, a szczególniej w *Drontheynskiéy*, nawet po zawartych układach w *Moos*, wielkie się okazało przywiązanie do *Xiącia Chrystyania*; ale ogłoszenie przez *Seym* zjednoczenia *Norwegii* ze *Szwecyą*, wszystkiemu innemu nadało kierunek.

Powiadają, iż *Norwegia* swoją własną, różną od *Szwedzkiej*, będzie miała administracją; Skarb; systemat siły zbrojnej i obrony; i swoy własny wymiar sprawiedliwości. Wszystkie urzędy cywilne i wojskowe przez samych tylko rodowitych *Norwegianów* osadzone będą. A iedli *Szwecya* od zewnętrznego nieprzyjaciela napadniętą była, wtedy *Norwegia* z pomocą dla niej przybywa; niebezpieczeństwo *Szwecyi* za własne uważa i całemi siłami ją broń. Jeżeli zaś *Szwecya* zaczepną wojnę przedsięwzię; wtedy od postanowienia *Seymu Norweskkiego* zależeć będzie, czyli sprawa *Szwecyi* ma być uważana za spólną, lub nie? (z *Gaz. Rysk. Zusch.*)

A N G L I A

Londyn dnia 22go listopada.

Powszechnie tu są przekonani, iż posłane *Kommissarzom Amerykańskim* do *Gondawy* depesze, zawierają rozkaz zerwania układów i niezwłocznego powrotu do *Ameryki*; a tak dla nas nie zostanie nic

więcey, iak tylko wojnę z naywiększym popierać na-
żęzieniem.

Przed nadejściem depeşów ogłoszono w *Massachusetts* odezwę do Stanów nowéy Anglii: „Iż oni mogą Deputowanych swoich do *Herifort* w Prowincyi *Conecticut* posłać, dla utworzenia tam udzielnego Kongresu, a prowincye północne od związku powszechnego oderwać, ponieważ wojna bez potrzeby przedsięwzięta i położenie prowincyi jest niebezpieczne, gdy dla bezkorzystnego napadnienia na *Kanadę* brzegi odkryto. „Ale, podług listów prywatnych, od czasu ogłoszenia żądań angielskich, znikły wszystkie te zamiary przeciwiienia się Rządowi.

Na Kongressie Washingtonskim wyznaczona została Kommissya, do oszacowania szkód, które *Washington* poniósł, i dla uskuteczenia wniosku, względem wyznaczenia każdemu z licznych dezertarów angielskich, po 100 morgów nieuprawnéy ziemi. Wiele cudzoziemskich korpusów naszego woyska, przez dezercyę tak mają być osłabione, iż zaledwo jeden zasób formułą. Nie ma już być wolno kaprom amerykańskim naprawiać statków swoich, i żywności nabierać w portach francuzkich.

Podług gazety nadwornéy: Jenerał *Prevost* w bitwie pod *Plattsburg* stracił tylko 37 ludzi w zabitych, 150 w rannych, a 55 którzy nie wiadomo, iak się obrócili. Sądzą teraz z większą łagodnością o tym Jenerale, gdyż zdobyta twierdza *Moreau*, pò utracie naszéy floty żadnym sposobem utrzymaćby się nie mogła.

Dnia 2go t. m. w *Hailfax* miała się rozeyść pogłoska, że Admirał *Nea* całą amerykańską flotę, pod *Sakett*, i port ten miał zdobyć.

Jedna z gazet, w *New-York* wychodzących, umieściła tę wiadomość, iż, iak tylko się dowiedziano w *Mexyku*, że Król *Ferdynand* stany Korteżów i ich Konstytucyą odrzucił; wszystkie się partye połączyły: Vice-Króla z urzędu złożyły; i wszystkie mexykańskie prowincye ogłosiły za niepodległe.

Dnia 7go października *Martyńika* Francuzóm oddana została (*Gaz. Berliń.*)

PRUSSY

Berlin dnia 29 listopada.

Pruski Jenerał Leytnant *Thimen* z *Magdeburga* tu przybył.

Dwór królewski włożył na trzy dni żałobę pò Xiężniczce *Antoninie Maryi Hohenzollern-Hechingen*.

K. Jmć w *Wiedniu* wyznażył dobra, mające służyć na wyposażenie Xiężętom *Hardenbergowi* i *Blücherowi*. Xiężę *Hardenberg* otrzymuje byłą Komenturę *Luceńską* i dobra *Gwilickie*, które *Fryderyk II*, darował był Hr. *Pritwicz*, za ważne usługi w bitwie pod *Kunendorfem*, a które przed kilką laty sposobem zamiany przeszły do panującego teraz Króla. Obie te włości leżą w powiecie *Lebuskim*, i graniczą z dawnymi dobrami familii *Hardenbergów*, *Tempelberg* zwanémi. Xiężę *Blücher* otrzymał znaczne dobra *Trebnickie* w *Szląsku*, w Xięstwie *Oleśnickim*.

Dnia 27 p. m. sierpnia odprawilo się uroczyste odkrycie pomnika, wystawionego na uczczenie pamięci *Rosyyskiego* Feldmarszałka Xiężęcia *Kutuzowa Smoleńskiego*, w bliskości miasta *Bunclau*, gdzie on dni swoje zakończył. Na wzgórkú w bliskości wsi *Tillendorfu* wystawiono kolumnę, dębowemi rószczkami przyozdobioną; na jéy podnożu w napisach, z iednéy strony w ięzyku niemieckim, na drugiey po roszyysku, wyrażone jest imie tego Xięcia, dzień urodzenia i śmierci. Odkrycie tego pomnika odprawilo się z biciem we dzwony w *Bunclau*, w obecności wszystkich oddziałów woysk tam będących, duchowieństwa, urzędników i różnego stanu mieszkańców.

HISZPANIA

Gazeta *Francuzka* donosi z *Madrytu* pod dniem 1 listopada: „Gazeta nadworna nie zawiera żadnego nowego wyroku, a nawet nic godnego uwagi. — Wyprawa, która, pod dowództwem Marszałka pol-

nego *Morillo*, miała zanieść pięć lub sześć tysięcy woyska, w posiłku dla woysk, w osadach naszych będących, ieszcze nie jest gotowa do wypłynienia. — Dowiadujemy się oł osób, które w czerwcu z *Mexyku* wyjechały, że Vice-Król *Calleja* stanął na czele znaczego woyska, rozłożonego w stolicy i iey okolicach. Wewnątrz kraju snują się kupy partyzańskie, które mają więcej dobrze są organizowane, ale niezmiernie się uprzykrzają. Komunikacya z *Vera Cruz* do *Mexyku* nie jest bezpieczna, i transporta nie mogą się odbywać bez zasłony znaczego oddziału woyska. Vice-Król okaznie wielką moc ducha i znakomite talenta. Jeżeli mu się uda te piękne kraie w posiadłości swego Pana utrzymać, bardzo wiele wtedy uczyni dla *Hiszpanii* i własnéy sławy. Mamy nadzieję, iż wiadomość o przywróceniu Króla na tron bardzo wielki wpływ na umysły *Amerykanów* mieć będzie.

„Z listów wiary godnych, któreśmy z *Lisbony* otrzymali, dowiadujemy się, iż tam dnia 22go października, ogłoszony został Rozkaz Xiężęcia Regenta, znoszący karę wygnania, któremu uległo wiele osób w miesiącu wrześniu 1810 roku, a niektóre z nich do *Anglii* się schroniły. Wyrok ten wielkiej liczbie rodzin, których krewni srogim tym środkiem uleść musiały, nayprzyjemniejszą byłby nowiną; a wiele innych znakomitych familii cieszy nadzieją, iż dobrodzieystwo przebaczenia, zostanie rozciągnięte i na tych, którzy poszli za woyskiem Marszałka *Masseny*, woli *Napoleona* oprzeć się nie śmiejąc. Powszechnie w *Lisbonie* wiele zakładają na znaiomym sposobie myślenia i łaskawości Xięcia Regenta, iako też na umiarkowaniu Ministerium *Portugalskiego*, które bynajmniey się nie chwyci, tego sposobu postępowania, iaki w *Madrycie* widzieć się daie.

„Klasztor *Poblet* w *Katalonii* wzywa kapitalistów, żeby mu pieniądze pożyczli, które on Królowi w ofierze ma posłać. Zakonnicy w *Asturyi* i *Galicyi* dosyć są szczęśliwi, ponieważ w kasach swoich mają pieniądze, i mają z czego czynić szlachetne dary dla kraju.

Taż gazeta donosi z *Madrytu* pod dniem 3 listopada: „*Benedyktyni Galicyjscy*, obu *Asturyi*, i z *Vierzo* złożyli w podarku dla Króla 85,000 fr. — Kapelan Królewskich Szpitalów tutejszéy stolicy okazał swój patryotyzm przez ofiarowanie 1,800 fr. Dwie damy *Dohna Paula Arienza*, która, za pobytu *Francuzów*, hiszpańskich i portugalskich ienców opatrywała, otrzymała pensyą dwa i pół franków na dzień z urzędową pochwałą w gazetach; i *Donna Magdalena Vilbera*, ta otrzymała pozwolenie noszenia na rękawie sukni medal honorowy, iaki jest pozwolony dla żołnierzy, którzy *Gironny* bronili. — Towarzystwo *Patryotów* obwieściło Narodowi przyiemną nowinę, o przywróceniu i otwarciu Królewskiego Instytutu głucho-niemych. Gazeta nasza zapewnia, iż *Hiszpanii* należy się wdzięczność, za wynalezienie tej dobroczynnéy sztuki. Wiadomo, że *Ambroży Morales*, pisarz za czasów *Filipa II*, w dziełach swoich donosi, iż mnich nieiak uczył dzieci, pewnego *Konetabla Kastyljskiego*, które były głucho-nieme, i że się mu szczęśliwie udało, dać im wiele wyobrażeń i poznań o rzeczach. Wyznać atoli należy, iż wynalazek ten był u nas w zaniedbanii; a to wyszło na zaszczyt dla naszych sąsiadów: gdyż *l'Abé de L'Épé* i godny iego następcą, metodę swoją nie podług zasad hiszpańskiego mnicha ułożyli i doskonalili. Rząd dla szkoły głucho-niemych dóm przeznaczył; Król zaś, przyjął go pod swoją opiekę. — Nie mamy żadnych doniesień z zamorskich posiadłości naszych; oczekujemy zaś ich z niecierpliwością, osobliwie z *Ameryki północnéy*, gdzie, iak spodziewamy się, duch buntu najmniey się mógł rozszerzyć.

Dziennik Rozpraw pod dniem 6 listopada z *Vitorii* donosi: „Z zadziwieniem odebraliśmy wiadomość, iż Sprawujący interessa Królestwa naszego

w Paryżu, Margrabia de Casa Flores do Irunu (na granic. hiszp. franc.) przybył. Jechał on z wielkim pospiechem do Madrytu, ale w Irun odebrał rozkaz rządowy, zatrzymania się tam i nowych oczekiwań rozkazów. Zgoła nie wiemy z jakich pobudek opuścił on Paryż. — Oficerowie, którzy należeli do przedsięwzięć Jenerała Ezpoz y Mina przeciwko Pampelunie, na galery skazani zostali. — W naszej prowincyi i w Nawarrze, zupełna panuje spokójność. Główna kwatera naszego wojska jest w Tolosa. Niektóre bataliony z Castello, udały się na prawy brzeg Ebru. — Listy z Kadyxu donoszą, iż tam żadnych już nie widać śladów zarazliwej gorączki. (z Gaz. Oestr. Beob.)

Madryt, dnia 10go listopada.

Dnia 7 t. m., Król Jęgomość przyjechał do pałacu Pana Macannez, Ministra sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, kazał tam wszystkie papiery jego opieczętować, a samego Ministra uwięzić. Rzeczywista przyczyna tego kroku, nie jest wiadoma: jedni rozumieją, iż pobudkę do tego dało dzieło P. Amoroza, które w Paryżu wyszło, a w którym ma się znajdować, że P. Macannez, Xiążę San Carlos i Kanonik Escobiquiz, wszyscy trzej szczególniejszą łaską Królewską zaszczytzeni, z Królem Józefem w porozumieniu byli i komunikacją utrzymywali. Nasza gazeta dworska donosi, że Radzca Stanu, Don Tomas de Moyano zastępuje miejsce P. Macannez. Ten nie mógł mieć z nikim porozumienia, ani komunikacyi. (Był on Sekretarzem Ferdynanda, w czasie jego pobytu w Valancey, i długo zostawał w niewoli w Vincennes. Przez niego był podpisany okólnik, pod dniami 4 i 30 maja, który w Hiszpanii tyle rodziny nieszczęśliwymi zrobił.)

Wittoria, dnia 10go listopada.

W Madrycie nowe uwięzienia nastąpić miały. Jenerał Alava ciągle ma jeszcze w więzieniu zostać. Wiele oficerów, którzy pod Jenerałem Mina służyli, zostali ze służby oddaleni, na wygnanie zesłani, lub po twierdzach do więzień wtrąceni. — Jenerał Blake, dotąd do miejsca swego przywrócony nie jest. Mówią, że mu do Andaluzyi wyjechać kazano: gdzie pod dozorem policyi zostaje. Wiadomo: iż to on poddał Walencyą ze 14,000 ludzi załogi: co niezmiernie oziębilo przywiązanie żołnierzy do niego. Jenerałowie Zayas i Odonel, którzy spólnie z nim wtedy kapitulacyą podpisali, a od Napoleona również, jak wszyscy inni oficerowie załogi walencyjskiej źle byli uważani, od tegoż czasu nienawisć swą ku Jenerałowi Blake okazywać zaczęli, teraz zaś szczególniejszą posiadają łaskę u dworu naszego.

(z Gaz. Berliń.)

XIĘZTWO WARSZAWSKIE.

Warszawa, dnia 29 listopada.

W tutejszj stolicy zawiązało się Towarzystwo Przyjaciół Muzyki Religijnej i Narodowej, które, w krótkie mając rozpocząć swój zawód, ogłosiło przez gazety wyiatki ze swoich ustaw; kładziemy z nich następujący wyciąg: liczba Członków ogranicza się do 1000; Dyrektorjum kieruje tym Instytutem i czuwa nad dopełnieniem prac jego; chociażby kilku tylko zostało członków czynnych, chcących nadal utrzymać prawa instytutu: innym członkom nie wolno rozwiązać Towarzystwa; Członki są czynne i honorowe; którzy jeszcze są, obecni i nieobecni, w stolicy. Członkami czynnymi ci są: którzy talentami swymi pracować będą i opłacać ustanowioną składkę, i z nich tylko Dyrektorowie wybrani być mogą. 2) Ci, którzy są czynnymi we względzie muzycznym, nie opłacając składki: 3) Ci, którzy nieopłacając składki, jeszcze za swą pracę podgrode pieńiężną otrzymywać będą: Członkami honorowymi są: 1. Ci, którzy, jako przyjaciele muzyki, składkę opłacać będą. 2. Ci, którzy, posiadając talent mu-

zyki, jednak pracować w Instytucie nie chcą lub nie mogą, a ci podwójną składkę wnoszą. — Członkowie nieobecni nie mogą być wybranymi na Dyrektorów; ani wotują. Fundusz Towarzystwa składa się z podarunków w instrumentach, papierach muzycznych i pieniądzech. Później Towarzystwo o bieżące ustawy swoje drukiem ogłosić.

— Sekretarz Szkoły głównej Krakowskiej JP. Julian Czermiński, w urzędowym liście do Redaktora gazety Korrespondenta Warszawskiego, opisał uroczysty obrząd installacyi nowo wybranego Rektora, w osobie JW. Walentego Litwińskiego, Obojga praw Doktora, Prokuratora trybunału cywilnego i Profesora sądowego postępowania i t. d. Obrząd installacyi zaczynał się od złożenia hołdu Najwyższemu. Mszą ś. odprawił W. J. Xiądz Bonifacy Gorycki, Emeryt, a przez kilkadziesiątletnie prace mąż zasłużony w Uniwersytecie. Potem w obecności władz wszystkich, JW. Aweryna Naczelnika departamentu i Członka honorowego Szkoły głównej, Senatu akademickiego, Professorów Szkoły głównej i szkół Departamentowych z uczniami, dam znakomitszych i licznie zgromadzonej publiczności, na amfiteatrze w kolegium Nowodworskiem JW. Kasper Wielogłowski, zastępca Prefekta, jako prezydujący na ówczas Senatowi, przystąpił do installowania nowego Rektora i zagaił posiedzenie mową, w której oznajmivszy o celu zgromadzenia wyraził podziękowanie przeszłemu Rektorowi JW. JX. Hr. Sierakowskiemu, za gorliwe sprawowanie urzędu, w przeciągu lat pięciu; wezwał JW. Litwińskiego do objęcia tegoż urzędu, wyrażając zaufanie i nadzieję dla wzrostu i dobra nauk. Nastąpiło daley pożegnanie ze strony JW. JX. Hr. Sierakowskiego z opisaniem prac jego przez ciąg urzędowania z podziękowaniem Professorom za czynioną pomoc i t. d. — Potem miał mowę przyjmujący obowiązki Rektor; którego nakoniec W. X. Jaroński w imieniu szkoły powitał.

BREZYLIA

Podług listów z Rio Janerio, gazety angielskie donoszą, iż Xiążę Regent Portugalski postanowił przez 6 — 7 lat do Europy nie powracać; oczekują także ogłoszenia, mającego w sobie zawierać przyczyny, które go skłaniają do zatrzymania się jeszcze w państwach swoich, w drugiej części świata. — Podług urzędowych wiadomości, w Bremie otrzymanych; żegluga i otwarty handel do Brezylji dla wszystkich narodów, przyjaźnią połączonych, wyrokiem Xięcia Regenta Portugalskiego, w miesiącu lipcu r. t. wydanym, zupełnie zostały pozwolone.

(z Gaz. Oestr. Beob.)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

(z Gazety Ryskiej Zuschauera.)

W Hamburgu mówią, że Król Angielski umarł. — Były Vice-Król Włoski wzywany był do przyjęcia dostojności Konetabla francuzkiego; ale odmówił. Odwiedza on często Cesarzową Maryą Ludwikę. — Przygotowania wojenne w Neapolu z takim się czynią pospiechem, i tak są znaczące, iż nawet od Króla Joachima żądano wythumaczenia się: iaki one cel mają. Wiadomość o posuwaniach się obustronnych naprzód, wojsk Austryackich i neapolitańskich, późniiej za nierzetelne ogłoszono. Miała nastąpić w Neapolu ratyfikacya traktatu przymierza między Austryą i Neapolem. — Publiczność Wiedeńska pierwsze wiadomości o działaniach Kongressu odbiera z gazet północnych Niemiec. — Król hiszpański rozkazał, iżby pensye, wypłacane familióm jeńców wojennych hiszpańskich, od 1go października nie były wypłacane — Dey algierski i Bey tunetański nagle umarli: pierwszy panował lat 6, drugi 32. — Angielskie okręty wojenne miały otrzymać rozkaz, zatapiania okrętów Korsarzy Algierskich. — Do Paryża doszła, albo się ztamtąd rozszerzyła wiadomość, że Ce-

sarżowa *Marya Ludwika* ma być rozwiedziona z *Napoléonem*, a zasługoną Królowi Pruskiemu. Teraz mówią przeciwnie. Pani ta na poiazdach swoich każać wymalować Cesarsko Francuzkie Herby. — W Medyolanie nastąpi zaciąg 10,000 rekrutów. — Xiężna *Wallii* ma się udać z *Rzymu* do *Grecyi*. — *Gazeta Parmeńska* upewnia, iż Cesarżowa *Marya Ludwika* w krótkce do *Parmy* przybędzie. — Mówią, iż Xiążę *Berry* w podróży swojej przez wschodnie prowincye Królestwa Francuzkiego, tak mało umiał sobie zjednać serca mieszkańców, iż dla tej przyczyny odwołany być musiał. — Powiadaia, iż Deputowany pewnego Xięcia Wołoskiego, który tajemnicie dyplomatycznie wygadał, iż *Wiednia* wyprawiony został; a papiery jego Policya zabrała. — *Hieronim*, były Król Westfalski, znajduje się teraz w *Wiedniu*, pod imieniem pewnego Hrabiego. — Xiążę *Cambridge* przyjął godność Doktora Filozofii od Akademii *Getyngeńskiej*.

Otrzymałmy kilka Numerów *Kuryera Londyńskiego*, w których znajduiać wiadomości przez inne gazety nieogłoszone, czynimy z nich następujący wyciąg: pod artykułem z *Wiednia*, pod dniem 6 października: „Spodziewaia się, iż *Angliia* nie maiać już do pokonywania człowieka, który samowładztwo ładu utrzymywał, odstąpi ze swojej strony monopolium od handlu morskiego. — Jest także mowa o systemacie federacyynym, przez któryby, ieżli można tak mówić, utworzona była nowa w swoim rodzaju, rzeczpospolita wielkich państw *Europy*, podlegających iednemu powszechnemu i dla wszystkich równie obowiązującemu prawu — Marszałek Xiążę *Wrede* jest chory, a stan jego niespokojnością nabawia. Otworzyły mu się nanowo rany, które w bitwie pod *Hanau* odebrał, i wielkie mu sprawiaia cierpienia. — Hrabia *Münster* Minister hannowerski nieszczęśliwą przygodą wywrócił się z poiazdem i wyłamał sobie dwa żebra. Przygoda, ta tem większe czyni zasmucenie, iż mąż ten wielkiej jest gorliwości o dobro publiczne.” — Pod dniem 19 października. Niektórzy wyjazd Xięcia *Rocca Romani*, Posła nadzwyczajnego Króla *Neapolitanskiego* przy dworze *Austryackim*, biorą za wypadek polityczny. Wiadomo, iż kilka mocarstw, a w tej liczbie i *Angliia*, interesuia się losem *Ferdynanda sycylijskiego*; Monarcha ten żąda zupełnej posiadłości Państw swoich. Był on statecznie przywiązany do *Anglii* i jego to z nią przymierzu przypisać należy utratę *Neapolu*. — Zdaie się to nayspewniey oddać otwarcie Kongresu, że oczekuią ieszcze przybycia kilku osob dyplomatycznych, i że niektórzy Ministrowie posłali do dworów swoich, prosząc objaśnień i dopełnień instrukcyi. Mówią także, iż *Dywan*, przekonany o ważności Kongresu, prosił Sultana o wysłanie posła, któryby iednak nie był ani *Grekiem*, ani *Arnautem*, ale *Turczyinem* z urodzenia i religii; a znakomitym ze swego światła i stopnia. Również mówią o poselstwie Stanów zjednoczonych *Amerykańskich*, a nawet o przeniesieniu Kongresu *Gondawskiego* do *Wiednia*; ale ta ostatnia wiadomość zdaie się być niepodobną do prawdy; *Anglicy* nikogo trzeciego nie przypuszczają do układów swoich z *Ameryką*. — Pod d. 25 października: „Kongres wiedeński nie ma się otworzyć przed d. 28 u. m., mówią o negocyacyach poprzedniczych między *Anglią*, *Rosyją*, *Austryą* i *Prusami*; *Niemcy* nie będą związkiem, ale Cesarstwem, którego siła zbroyna będzie iednostaynie urządzona, *Prussy* otrzymaia *Berg*, *Juliak* i kraie na lewym brzegu *Renu* położone. *Bawaryja* wezmie *Moguncyą*. Wolność druku w całym ustanowi się *Niemczech*. Zakon *Maltański* nie będzie przywrócony.” — W teyże gazecie względem *Saxonii* tak jest napisano: „Rząd pruski tymczasowie jest ustanowiony w *Dreznie*, i co dzień oczekuią odezwę, która uwiadomi o woli mocarstw względem tego kraju. Rozumieia też, że

inni Monarchowie obeymą tymczasowie kraie, im przyznane, przez postanowienia już ostatecznie ukończone, i posiadać ie będą, aż do ogłoszenia traktatu *Wiedeńskiego*. Podług listów Król Pruski ma otrzymać tytuł Cesarza.” — O Jenerale *Bertrand* w te słowa donoszą: „*Dzienniki Paryzkie* piszą, iż Jenerał *Bertrand* z wyspy *Elby* do *Rzymu* się udał, dla wyiednania u *Papieża* cofnienia klątwy na niego rzuconey, kiedy kraie rzymskie zajmował. Zkąd ma się udać do *Wiednia*: a niektórzy rozumieia, iż on jest umocowany od *Napoléona*, o którym także mówią, iż na Kongresie przyszły los iego będzie postanowiony, gdyż Xiążę *de Sora* przybył do *Wiednia*, w celu poszukiwania swego Xtwa *Piombino*, do którego część wyspy *Elby* należy. — Pobudką Regentowi *Angielskiemu* do przyięcia tytułu Króla *Hannowerskiego* miała być, chęć należenia do urzędzenia stosunków, na których zasadzać się maiać niepodległość i pomyslnosc *Niemiec*. Granice tego Królestwa ieszcze nie są wiadome. — *Hiszpania* imieniem Królowey *Hetruryi*, siostry *Ferdynanda VII*, uczyniła odezwę do Kongresu, względem *Toskanii*, która traktatem między *Francyją* i *Hiszpanią*, dla niej uroczyście była zapewniona, jako wynadgodzenie za Xięstwa *Parmy* i *Placencyi*. Z nowych urzędzeń wypada, że sam tylko dom *Austryacki* posiada *Toskanią* i Xięstwa *Parmy*, *Placencyi* i *Guastali*, które łączą się z innymi iey posiadłościami we *Włoszech*. *Austria* miała dla Królowey *Hetrusków* ofiarować trzy legacye, *Bonońską*, *Ferrarską* i *Romańską*. Wtedy Królowa poydzie za mąż za Xięcia *Toskanii*, który otrzyma tytuł Króla; ale o te trzy legacye wielki spór ieszcze; a i *Papież* o nie się dopomina.”

W numerze 1 listopada, pod artykułem z *Wiednia* dnia 15go października. „Rozumieia, iż los *Polski* i *Saxonii*, ciągle teraz jest przedmiotem dość żywych rozpraw na Kongresie. Los *Polski* może doświadczyć mnię trudności. Nie ma żadney familii, któraby miała proste i dziedziczne prawa do tego Królestwa: Monarcha, który ie posiadadz będzie, na żadne się reklamacye nie wystawi. Lecz nie tak łatwo rozumieć można względem *Saxonii*. Z trudnością przyszloby wszystkich Xiążąt *Saskich* pozbawie korony, która ich domowi tyle dodaie świetności. Widzą też ich szczególniey zaiętych staraniem utrzymania królestwa *Saskiego*, o które się dopraszaią u *Wysokich Mocarstw Sprzymierzonych*.”

PODRAD.

2. Kommissya *Wileńskiego Prowiatnskiego Depo* czyni ogłoszenie, ażeby chcący podiać się dostarczenia mąki, krup i owsa, do którego kolwiek z magazynów pod iey zawiadywaniem w *Guberniach Wileńskkiej*, *Grodzińskiej*, *Minskiej* i *Obwodzie Białostockim*, przychodzili do tey Kommissyi na licytacyą w terminach: 1. d. 5; 2 d. 6go i ostatecznym dnia 8go następującego miesiąca *grudnia*, gdzie będą uwiadomieni o ilości potrzebney do każdego magazynu i warunkach. Dnia 28. *Nowembra* 1814. roku.

Siódmey *Klasy Moysieiów*.

OGŁOSZENIA SĄDOWE

2. w *Sądzie Magistratu miasta Wilna*, *Sprawa Kredytorów Obywateli tegoż miasta Iohana Efraima i Kunegundy Frohlandów Małżonków zegarmistrzów intentowaną była*. w której, wedle *Dekretu* na dnia trzynastym terażniejszego *Miesca Nowembra* ogłoszonego, decydowane zostały prawne dyllacye (a między innymi) *Komportacya* i *Kopia Spraw* pomiędzy wszystkimi stronami, z powodztwa zaś oświadczoney *Exdywizyi* przez tychże *Frohlandów* Ich *Maiątku* na satysfakcyę *Kredytorów* i *pretensorów*, dia iędnoczasowey rozprawy nawzajem o wszystko, w celu wiadomości *Kredytorów* tychże *Frohlandów*, iżby się iawili w *Sądzie* niniejszego *Magistratu* sub *amissiona rei* do następney oczewistey rozprawy z dowodami, wydadz *Publikatę* potrzykróc przez *Gazetę Kuryera Litewskiego* postanowiono — *Niemniey*, iżby rzeczeni *Frohlandowie* *Małżonkowie* ustalaiący *Exdywizyą* *Maiątku* swojego, wszystkich swych *debitorów* do następney oczewistey rozprawy etiam

przez Edyktałne cytacye przed Sąd Magistratu Wileńskiego do usprawiedliwienia się powołali nakazano; powództwem iakowego Dekretu, ninieyszą Publikatę Magistrat miasta Wilna dla wiadomości Kredytorow pomienionych Frohlandow wydaie. — Dnia 30. Mscia Nowembra 1814. Roku. — Józef Klimaszewski Burmistrz Miasta Wilna:
Regent Marcin Pozlewicz

2 Dekretem Remissyjnym Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Grodzieńskiej w roku 1814 Julii 15 dnia zapadłym przeznaczony został — Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, na rozdział majątku Szeypiak, w Powiecie Słonimskim i Wołkowyskim położonych — do Aktorstwa W. Wincentego Kielczewskiego Sędzię Granicznego Słonimskiego należnych. — Za przewodnictwem wzmienionej Remissy Urząd Exdywizorski roku 1814 dnia 15 Augusta do Szeypiak zebrany — właściwą w pierwszym zieżdzie czynność ułatwił — i termin powtórny zjazdu dla ukończenia rozpoczętego dzieła Exdywizyji na dzień 21 apryla 1815 roku odłożył. — a między tym spełniając reguły, Dekretem Sądu Głównego przepisane, postanowił przez Gazetę Kuryera Litewskiego, trzykrotną ninieyszą uczynić Awizacyą, iżby wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie, do majątku W. Wincentego Kielczewskiego sprawiedliwie przychodzić mogący — dla uzyskania przyzwoitej, iednoczasowej satysfakcyi, w terminie 21 apryla 1815 roku przed Sądem Exdywizorskim — z dowodami Pretensyji Realizować mogącemi, w Szeypiakach stawali! — Kto zaś z wyrażonych Kredytorów, lub pretensorów W. Kielczewskiego, na czas oznaczony nie przybędzie, i przed ostatecznym Dekretem-rzeczonych dowodów względem swej należności przed Sądem Exdywizorskim nieokaze — ten później chociażby miał najsłuszniejszą pretensyą, wedle zastrzeżenia Dekretu Sądu Głównego utraci prawo poszukiwania swej należności. — i ocałą preteysyą wieczney amissyji poda.

2 Między Kredytorami i pretensorami Star. Abrahama i Rochy Judelowny Josielowiczów Obywateli Wileńskich, oraz ich Debitorami w Sądzie Ziemskim Wileńskim odchodziła spzawa, w której między dalszemi wyrokami decydowana została Kopia z Spraw Komportacya Dokumentów do Kancellaryi Aktowej Ziemskiej Wileńskiej in satisfactionem uprzednich Dekretów, tudzież Inwentacya Domu pod Konkurs idącego. Zeby więc Kredytorowie i Pretensorowie Staroz. Josielowiczów sub amissione Caus, a Debitorowie, że w niestanności oczewisty nastąpi wyrok, a zątem niedogodności własney winie przypisać będą powinni, do następney i iednoczasowey łączyli się rozprawy, na ten zamiar ninieysza trzykrotna podaie się Awizacya.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Remissyjnym Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Grodzieńskiej dnia 18go Julii terażnieyszego roku zapadłym, na wyjaśnienie i zmassowanie wszelkich zeszłego JW. Stefana Alexandra Rayskiego Marszałka Brzeskiego i kawalera ordëru ś. Stanisława i ś. Anny, funduszów, i z nich domiar iego Wierzycielom satysfakcyi przeznaczony, w komplecie do dóbr Bulkowa w Powiecie Kobryńskim położonych przybywszy, wymiar i inwentacyą dóbr, oraz kompportacyą przeznaczył, tudzież dalsze do tego terminu przywiązane czynności ułatwiwszy, na ukończenie poruczonego sobie dzieła zebrać się znowu w dniu 10 miesiąca Augusta następnego 1815 roku ostatecznie zamierzył; a iako Dekretem Remissyjnym przepisano, iż całkowita sprawa niezważaiąc na niestanność lub odstąpienie z czyieykolwiek strony, może bydź rozpoznana, a pretensyie Wierzycieli niestawiających wiecznemu podlegać będą upadkowi, tak Sąd Exdywizorski wzywa wszystkich Kredytorów, Debitorów Marszałka Rayskiego, i z jakiegokolwiek bądź względu interessowane do sprawy ninieyszey osoby do konieczney na oznaczony termin powtórny stanności, w przeciwnym albowiem razie, Sąd Exdywizorski podług przepisanych sobie prawideł postąpić zmuszonym zostanie.

Antoni Malewski Regent Sądu Głłgo i Exdyw.

2 Za Dekretem Remissyjnym Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu odchodziła Sprawa w Sądzie Ziemskim Wileńskim między Kredytorami, Pretensorami i Debitorami W. Wincentego Romanowskiego b. Podstarościę Wilenskiego, w której między dalszemi wyrokami na wszystkich stronach stawiających i przybydź mogących, z jakie-

gokolwiek bądź zródła do tey Konkursowey Sprawy przynależących stronach, decydowana została Kopia Spraw i Kompportacya Dokumentów pod dokładnemi Regestrami do Kancellaryi Aktowej Ziemskiej Wileńskiej zaczawszy od dnia 15 Xbra roku idącego 1814 wciągu niedziel sześciu z persystencyą 4 niedzielną. Zeby więc Kredytorowie W. Wincentego Romanowskiego sub amissione Caus, a Debitorowie onego, że w niestanności oczewisty nastąpi wyrok, zątem niedogodności własney winie przypisać będą powinni, w przyszłym Sprawy przypadnieniu do iednoczasowey łączyli się rozprawy, do tego celu ninieysza trzykrotna podaie się Awizacya.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, na podział między Wierzycielów i taxę Dóbr, JW. Michała Straszewicza b. Marszałka Upitskiego i Kawalera, Rogowa w Wileńskiej, i Miadziola w Minskiej położonych Guberniach; Remissą Sądu Głłgo Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu przeznaczony, złożony oraz w pełnym Komplecie in fundo Dóbr Rogowa, podług prawideł tey Remissy w Dniu 20 9bra 1814 Roku, po ułatwieniu między stronami w pierwszym Jch przyysciu wszystkich kwestyyow, i po nakazaniu na wszystkich do Konkursu należących stronach, do Kancellaryow respective położenia Dóbr, iako to: Ziemskiej Wileńskiej w Gubernij Minskiej, i Ziemskiej Wilkomirskiej w Wileńskiej Gubernii, Kompportacyi papierow, na dzień 1wazy Julii 1815 Roku, a na dzień piętnasty Junii tegoż Roku, Aktow z Possesorami w Dóbrach Miadziola — i po przedzieleniu na wymiar Dóbr w obu Guberniach Geometrów; powtórny swój zjazd, ku ostatecznemu dzieła rozebraniu, do Dnia 7 7bra 1815 Roku odroczył — W którym terminie że powierzone sobie dzieło niezawodnie przed się weźmie, domierzając dla przychodzących do Konkursu z należnościami Wierzycielów i pretensorow satysfakcyą, a na niestawiających; stosownie do prawideł Remissy, zapisując Amissyą, — przez ninieysze Ogłoszenie zapowiada, i ażby wszyscy mający pretensyie do funduszu Marszałka Straszewicza, przez się, lub Plenipotentow swoich, pod obaw ammissyji na ten iawili się termin Ostrzega — 1814 Ru 9bra 22 Dnia.

Matysz Siesioki Sądu Ziem: Ptu Wilk: i Exd:

Prezydent.

Ludwik Zawisza Sędzia Ziem: Kowień: Exdyw:

Wincenty Moszyński Sędzia Ziem: Ptu Jhum: Exdywizor.

Ignacy Dołobewski Podkom: Wilkom: i Exdyw Regens.

OGŁOSZENIE PRYWATNE.

1 Zszedł z tego świata Xiądz Jerzy Jakutowicz Pleban Zodziski, i zostawił po sobie ruchomość, iaką sytuacya jego mieć mogła. — Jeśliby się kto z familiantów bliskich zeszłego okazał, i dowody tego urzędowne złożył, niżej wyrażony przez to uwiadomienie do Gazet potrzykrotne ogłasza, iżby raczył zięchać do Plebanii Zodziskiej dla odebrania za Reverssem pomienionej ruchomości.

Xiądz Maciej Grochowski Kanonik Minski
Pleban Zodziski.

3 IO. Xiężna Jmość Marya z Sapiehów Puzynina, gdy znajduje w dodatku Kuryera Litewskiego w prowadzone pismo pod nazwiskiem ostrzeżenia w imieniu W. J Pana Tomasza Dybowskiego, znajduje za rzecz nayspotrzebniejszą odpisać przeświadczając publiczność o nie regularnym postępowaniu tegoż W. Tomasza Dybowskiego, który będąc tylko tradycyjnym Posesorem na Korzyści, za Summę sześćdziesiąt cztery tysięcy złotych Polskich, nie należy do puszczy, ale owszem z oney winien dać usprawiedliwienie Dziedzicowi, a dla pokrycia szkodliwych porobionych frymarków takowe na świat wydaie kłamliwe ogłoszenie, aby więc publiczność nie rozumiała, że W. Tomasz Dybowski, iaką ma część na tym dziedzictwie, któraby mu nadawała moc bronienia takowey puszczy, a bardziej, aby ta sama publiczność przeświadczyła się o upływających latach temu W. Dybowskiemu dla nie opłacenia przez lat ośm po pięć tysięcy kilka set złotych presuperujących intraty listem tradycyjnym obwarowaney, dla teyże Xiężny Jmości, w czym nie widząc potrzeby zamilczenia, iako na zarzut niesprawiedliwy ninieyszym ogłoszeniem, oświadczam powszechności datt w Wilnie miesiąca 9bra dnia 19go roku 1814.

Podaie do Gazet Piotr Kolenda.